

Kun de Skibe anses for klassede, hvis Klasse er opretholdt paa det Tidspunkt, da Synet afholdes.

6) For Sejlskibe og Sejlskibe med Hjælpemaskinkraft samt for ikke-selvbevægende Fartøjer kan Ministeren for Industri, Handel og Søfart bestemme, at Afgiften nedsættes eller endog helt bortfalder.

7) For Skibe under 50 Tons, der ikke er Passagerskibe eller anvendes til regelmæssig Befordring af Passagerer, bortfalder Afgiften.

Brøkdelen af Krone bortkastes af det udregnede Afgiftsbeløb.“

6) § 37 affattes saaledes:

„For Udstedelse af Afgangssyn betaler Skibet en Afgift efter nærmere Bestemmelse af Ministeren for Industri, Handel og Søfart, dog ikke ud over 200 Kr. for hvert Afgangssyn.“

7) Til § 40, 2. Punktum, føjes: „eller ved Paategningen paa Certifikatet om Opretholdelse af dets Gyldighed.“

8) § 44, 2det Stykke bortfalder.

§ 2.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Juli 1927.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Nærværende Lovforslag forelægges til Fyldestgørelse af Revisionsbestemmelsen i Lov Nr. 120 af 15. April 1925 om Ændring i Skibstilsynsloven af 29. Marts 1920.

Som det fremgaar af Landstingsforhandlingerne om Loven af 1925, indførte man denne Revisionsbestemmelse under Hensyn til en fra Skibsredernæringens Side foreliggende Kritik vedrørende Skibstilsynets Forhold, herunder navnlig den Omstændighed, at Staten ikke formelt havde anerkendt de store Klassifikationsselskaber for Skibe, saaledes som forudsat i Loven af 1920, samt de deraf formentlig flydende Konsekvenser med Hensyn til Skibstilsynets Arbejdsforhold og Taksterne for Udstedelsen af Skibenes Fartscertifikater.

Angaaende dette Hovedspørgsmaal om Statens Forhold til Klassifikationsselskaberne skal foreløbig bemærkes følgende:

Ved § 28 i Lov Nr. 145 af 29. Marts 1920 blev der givet Regeringen Beføjelse til at meddele ansete Klassifikationssel-

skaber Anerkendelse, hvorved de i saadant Omfang, som Ministeren bestemmer, bemyndiges til paa Ministeriets Vegne og med Ansvar overfor dette at udføre tekniske Undersøgelser og Opmaalinger, som kræves til paalidelig Foretagelse af Hovedsyn, Kontrolsyn og Fribordssyn.

Den før Loven af 1920 givne ubetingede Anerkendelse af de private Klassifikationsselskaber bortfaldt saaledes ved den nye Lovs Ikrafttræden.

Efter Formuleringen af den ovenciterede Lovbestemmelse fandt Ministeriet ikke uden videre at kunne forny den tidligere Anerkendelse, men maatte lade Spørgsmaalet henstaa, indtil det nye Skibstilsyns Arbejde var fuldt organiseret, og indtil der kunde tilvejebringes en Ordning med Klassifikationsselskaberne, der muliggjorde det for Regeringen at overtage Ansvaret for disse Selskabers Arbejde.

Denne Udskyden af Sagens Løsning har dog selvsagt ikke betydet, at Skibstilsynet